Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: środa, 08, grudzień 2010 23:00
Odsłony: 3708

Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 29 lipca 2010 r. sygn. IV SA/Po 476/10

Pozycja rodziny zastępczej spokrewnionej jak i niespokrewnionej w zakresie przyznawania świadczenia pielęgnacyjnego na podstawie art. 17 ustawy o świadczeniach rodzinnych powinna być taka sama. W przeciwnym razie dojdzie do naruszenia przepisu art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, w którym zapisane jest, że wszyscy są wobec prawa równi.

Sąd podziela jednocześnie argumenty podkreślone w skardze, że różnicowanie sytuacji rodzin zastępczych spokrewnionych, na których ciąży obowiązek alimentacyjny i pozostałych rodzin zastępczych w zakresie świadczeń pielęgnacyjnych stanowi przejaw niczym nieuzasadnionej dyskryminacji tych ostatnich. Skoro zaś warunkiem, jaki muszą spełniać kandydaci na rodzinę zastępczą, jest posiadanie stałego źródła utrzymania, a więc pracy, to należy przyjąć, że pomoc udzielana na częściowe pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej stanowi – zgodnie z zasadą subsydiarności – uzupełnienie w budżecie domowym rodziny zastępczej stałych dochodów wypracowanych przez rodziców zastępczych. Ustawodawca zakłada zatem, że rodzina zastępcza sprawując swą funkcję wykonuje jednocześnie pracę zarobkową. Tym samym jeżeli dziecko umieszczone w rodzinie zastępczej będzie wymagało stałej opieki ze względu na niepełnosprawność to rodzina zastępcza – niezależnie, czy zobowiązana do alimentacji względem dziecka, czy nie – winna zyskiwać uprawnienie do świadczenia pielęgnacyjnego. Rezygnacja przez któregokolwiek z rodziców zastępczych z pracy i zajęcie się stałą opieką nad niepełnosprawnym dzieckiem bez uzyskania świadczenia pielęgnacyjnego powoduje bowiem utratę stałego źródła utrzymania, które jest jedną z obligatoryjnych przesłanek ustanowienia rodziny zastępczej.

Źródło: Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych

Phoca PDF